

Universitätsbibliothek Paderborn

**Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot
Eisleben**

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Hoe dat de heere wilt gheweckt worden van een beminnende siele. Dat
XXI. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

door ghy v meer tot my went als tot haer die
smaect haer seer wel. Maer ouermidts dat v
ghemoet daer in beswaert is / soo doet v beste
voorts aen / om deuotelicker te groeten voordē
autaer het beelt van myn onbeblechte Moeder /
mijn beelt ongegroet ouerstaende. Waer op sy:
Verre zy dat vā my o eenigh / ia alle myn goet
o Heere/want daer toe en can myn herte nopt
verstaen dat ick v alle myn salicheyt/ia het le-
uen mynder sielen verlatende/soude stieren
mijn ghemoet om remanden te groeten. Tot
de welcke de Heere lieue vriendelijchept bewij-
sende/seyde. Laet het mijn nu toe myn bemin-
de/ēn soo wanneer ghy soo myn Moeder groet
my ouerstaende/dat sal ick oantsanghen ende
vergelden inde plaetse van sulcken volmaect-
heyt/waer dooz remant ghewillichlyc/waer-
achtelijck ende opt getrouste verlaet het hon-
dertfaulē van alle honderfauten tot mynder
meerder verheffinghe.

Hoc aen-
genaemt
dat her
Christo
is datmē
sijn moe-
der groet

Hoe dat de Heere wilt gheweckt worden van
een beminnde siele.

DAT XXI. CAPITTEL.

Op den eersten sondagh na den feestdag
van h. Wyvuldicheydt/ soo heeft haer de
Heere hem veropenbaert in eenen hof vande
blomdragende lusticheyt / ende ghenoechlycke
groenicheyt/ al ost hy leggende ten middaghe
steunende op sijnen Conincklijcken throon/ēn
als dyncken zijnde vanden wijn der liefde
soetelijcks in slaep gevallen geweest ware/ aen
wiens voeten sy haer worpende/ende als so die
na haer ghemooonte dichtwils ruste / en de op-

verscheyden maniere vriendelijckheit behaers
aen haren beminiden/ en costese nochtans dy
dagen geduerende/ hem niet genieten gelijck
gewoon was. Waer ouer ten vierden dage on-
der de Misse alsse niet langer en coste verdrage-
den slaep van haren beminiden/ opstaende van
syn voeten met drifteheydt des brants/ soos isse
gheballen op sijn boest/ dooz wiens begeerte sy
was blakende/ en so dedese haer bestre om datse
den slaep van haren beminiden dooz de cracht
der liefde soude breeken. Daer ouer de heere
als wacker wordende met beyde sijn armen
haer soetelijcks ombattende ende sterckelijck
tot hem druckenisse/ seyde: siet dat ick be gheert
hebbe dat hebbet ick nu: want ghelyck als den
**Fray ghe
lyckenis** vos de vogele vangen wilt/ achterwaerts ouer
rugghe leyt als doot / om datse alsse vryelijck
ouer hem bliegende hem beginnen te verscheu-
ren/ van hem terstont ghebangen souden wo-
den: soo ick oock als blakende dooz b liefde/ (op
dat ick na s' menschen voere spreke) hebbet dese
ghelyckenisse ghebruyckt/ op dat ick b als ghy
b geheel tot my begaest/ geheel besitten soude.

Dat de sieckten onse onachtsaemheden
vervullen.

DAT XXII. CAPITTEL.

Op eenen tijt belet zynnde dooz de siecste van
de strengicheyt der oordien/ alsse sat on die
besperen te hoozen dooz verlaughen/ ende oock
droefhert des hertē/ heeftse gescept tot den he-
re. En sout b nu niet loffelijcker zijn dat ick nu
met die vant conuent inde chooz ware/ en my
bekouwerde met het ghebedt/ ende arbeydde
inde